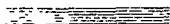

שמירת

זמנולות נפלאות

על כל צרה שלא תבא רחמנא ליצלן

מקובלים ומתוקנים מגאוני ישראל קדושי
עליון ג"ע קדמאי ובתראי

אשר חבר הקדוש האלקי שר התורה מאור הגולה
הרבי ר' אברהם יהשע העשל זצוק"ללה"ה זי"ע
ועכו' אב"ד'ק אפטא ומנוחתו כבוד בק"ק
מעזיבעז.

הועתק והוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד

סדר קטורת

לצרה שלא תבא רחמנא ליצלן

מוסד ומסודר ע"פ הגאון חיים חלקי מרן אברהם יחיאל העשיל ז"ל ז"ק"ג
ז"ע ממעוזו, וז"ל הקדוש להדפיס סדר הקטורת עם הכוונות מונה
ע"פ כתבי האר"י הקדוש זלה"ה ושאר ענינים המסוגלים למנוע כל
מחלה ר"ל ונ' הטוב יקמע שעתם וימלא בטוב משאלותם ויהיה שלום
בחילם שלום בארמנותם אמן. וכדפס זה זמן כבר ע"ס ליוז' זלה"ה
ובאשר ספו לזה כ"ק אדמו"ר הרה"ק ז"ע מטאגליניצא ז"ק"ל ז"ע
להדפיסם מחדש ואמר בפיו הקדוש שהוא לשמירה מעילה שיהיה הספר
הזה בבית חיים יהודי. והח"כ כשספו תמו גם המה נתעורר בנו הרב-הלדיק
המכורס מו"ה יצקב יצחק ז"ל מבלטנדוב והדפיס בעצמו חלק ספרים
לחלקם לאנשי שלומו וביתו. וכעת הדפסנו מחדש :

וצרפנו לזה כמה דברים מועילים בדוקים ומנוסים-ה"ל ישראל משנים
קדמוניות. (א) סדר המסעות יסדס הגאון רבי שמשון אוסטראפלער
לומר בבקרה ובמרב בעת התגברות החולאת ר"ל. (ב) פזמון מיכל
בעליונים לט"ר ולבטל החולאת ר"ל מהגאון רבי משה ר' מעשירש
ספראג, (ג) קמיע חומחית ושמירה מעילה להג"ל מכל צרה שלא
הבוא מדביח אליעזר מגדימייא בעל התוספות. (ד) קמיע מומחית
כנ"ל מרבינו האר"י ז"ל. (ה) קמיע מומחית מרבינו אליהו בע"ש
פחעלים. (ו) לסס ברק-ומנוסה טמהר"ש בע"ש מירושלים עה"ק.
(ז) קמיע ושמירה-לפלאה להחולאת זו ר"ל ממופת דורנו הלדיק
ר' אליהו ז"ל מגרידיץ אשר הדפיסם בשנת תרכ"ז בעצמו ושלחם בכל גבול
ישראל ותעורר אז המגפה מעל ישראל :

להוי ידוע כל מי שאינו בקי בטוב הכוונות יאמר המאמרים והפסוקים
בשעת ויירא לנשח אל הקודש לכוון הכוונות ויכלול עצמו עם כל
הצדיקים המכותים ויעלה לרצון :

ז'ל השל"ה ז'ל במפרו לנחות הברית

עתה באתי להזכיר קצת ממור הקטורת . דע כי אין חביב מכל הקרבנות כמו הקטורת והיא יותר פנימי מהקרבן שבא לכפרה שנקרב כל הכחות אמנם וקטורת שמי מוכיח עליו שהוא מקטר ומקשר בפנימיות הענין בעצם ריח הניחוח ע"כ נעשה בזכות הפנימי . ובווהר פ' ויקהל פירש ויעש את המזבח מקטר קטורת והלא שני מזבחות היו פנימי וחצון וזה שהיו מקריבים קטורת היה מזבח פנימי ולא היו מקריבים עליו שום קרבן אחר א"כ למה קראוהו מזבח אלא לפי שהקטורת בו ביטול כל המקטרגים וכחות חצונים מהעולם שלא היו יכולין לשלוט אין לך זביחה גדולה מונו . ולפי שמעשה הקטורת חביב לפניו יתברך מכל הקרבנות והתפלות לכן נאמר בו קטורת תמיד לפני ה' לדורותיכם והוא קיום של עליונים ותחתונים , ובקונטרסי דתלמידי האר"י ז"ל מצאתי שכי' וז'ל ענין פטום הקטורת הרבה ענינים ומדות עטקות יש בו וכבר בארנו עניניו שהוא אותם האורגת המחיים הקליפות וכונתם להמית את הקליפות ולהעלות הקדושה המחיה אותם למעלה ולכן אומרים אנו אותם קודם כל התפלה בשתריוכן במגפה אך בערבית שהוא לילת אין בנו בח . ולכן בזמן המגפה ח"ו נהגין לאמרו . ולכן בזמן המגפה היה נוהג האר"י ז'ל לאמרו אחר חצות הלילה כי ~~הוא נכנס עיניו במעלה השמים וראה שיש שם עמודי עשן~~ בחד ויהי יראי ה' . ולפי שכוונתנו להעלות העולמות בכל התפלות אנו או צדים אותם כדי שלא יעלו עם העולמות וכן בסוף תפלות השחר אנו אומרים אותו כדי שלא יינקו מן השפע היורד כי זה האריך מאד שם בקונטרס . עוד הרבה מאמרים יש בוותר במעלת הקטורת ובתועלויות היוצאות ממנו וכתבתי הכל בארוכה בחיבור שער השמק"י

שלי עבלי, וז"ל בטיחורו שער השמים ענין פטום הקטורת שהם י"א הם י' ספירות העשייה והנה יש י"ם הקליפות ועוד כח א' של קדושה המחיו. אותם הם י"א וע"י אלו הי"א סממני הקטורת שהם הי"ם העשייה עם כח הנקודה העליונה המחיה את כולם שהם י"א או נרחים הקליפות ואנו מסלקים אותה נקודה אשר היתה מניה אותם ואח"כ אנו ממירם את הי' סלקים ולכן ביום שהתקשה והחיות שבהם מסתלק נשארו הם סתים. ולכן הקטורת מסלק מוהנא כי היא סמית את המלה "מואין בו כח להמיתו עוד שם ענין המגפה ר"ל דע כי הכל הוא מצד הביורורין כי הלא כל הנשמות הם מצד המלכים ומביורורין כמבואר אצלנו על כל ישראל בני מלכים וכאשר בתוך הביורורין יש פס לת שלא הוברר זהו סם המות הסמית אל האדם בעת המגפה, גם זה בא כאשר אין הד' שמות של יהו"ה מאירים ומסלהקים הד' יהו"ה ונשאחים הד' מיליום לברם שהם מילוי של ע"ב מ"ז ושל ס"ג ל"ז ושל ס"ה ר"ט ושל ב"ן כ"ז. הכל קב"ח והד' כוללים הרי בגימטריא נגף ומוה בא הנגף ולכן טוב לכוין תמיד בזמן המגפה בשם שהוא נגף והוא שם קדוש ותנקדהו כפי הניעות אותיותיו שור"ק חיר"ק ציר"י. גם טוב לכוין בפטום הקטורת בבקר ובמנחה באותה הכוונה שכתבנו בו. גם דע כי הכתוב אומר ידבק ה' בך את הדבר והענין כי אותם הקליפות מהביורורין המכים את האדם במגפה הם הולכים תמיד רבקים עמו ומקיפין אותו מכל סביבותיו שיעור כמה אמות ואפי' באותה השכינה שיושב שם האדם הפוכה או איזה כלי או מלבוש סמנו וכל ההולך ומתדבק שם הוא סתדבק בהוא כמרא אהרא ויכול להנוק וזהו סוד הפסוק ידבק ה' בך כמא"כ בשאר חללים שאין דיבוק שם אך

במנפה שהוא מצד הברורין היא תמיד דבק בו
 'בשנינתו ובמלבישיו. והנה טוב לקום בחצות הלילה
 אחר שתאמר הסדר שידעת והאמר אח"כ פסוק ויאמר
 ה' אל משה קח לך סמים עד בד כבד יהיה ותאמר
 אותו ג"פ ביושר ואח"כ ג"פ למפרע ואח"כ ג"פ האותיות
 למפרע וכל הנקידות מן נקודות נטף ושחלת וחלבנה
 ולבונה וכשיושלמו תחזור כזה הדין דבב דב הכו הנבלו
 מימם הנבלתו תלחשו פטנ מימם כל חק השם לא זהו
 רמאי. טוב הוא לכיון זו הכוונה בכל שבוע פסוק קח
 לך סמים נטף ושחלת וחלבנה כמים ולבונה זכה בכל בקד
 שם מצפ"ץ בניקודי תיבות אלו ויצירהו לפניו בשהוא
 עוסק בתורה. יום הא' בשבוע ינקדה בניקוד קח כולו
 פתח מצפ"ץ יום ב' בניקוד לך עד יום ששי וחלבנה.
 אח"כ ביום שבת בלילה ינקדהו בניקוד כמים ובבקר
 ניקודי לבונה במנחה ניקוד זכה. 'ישינו 'קטורה 'באפך
 ר"ת יב"ק 'על 'מזבחך 'ברך גימ' יב"ק קטורת עם המלה
 בגימ' אהי"ה ברחמים פי' שע"י הקטורת היו פמתיקים
 שם ההוי"ה שהוא רחמים וחלוף מצפ"ץ במנין רחמים והיו
 משתפין אותה עם הרין שהוא אהיה דמינה דינין מתערין
 יכן עם שם הוי"ה בסוד יב"ק הנז' והיו ממתיקין את הדינין
 ומתבמלין כחם ע"י הקטורת :

קמיע מופתית לתלות אותה כמית

וי	ית	עו	מה	ד
פי	יה	נו	חה	ס
וי	יה	פו	לה	ל
וי	תה	עו	צה	ר
הי	מה	נו	פה	ה

סדר קטורת

(יאהה ויהה)

אתה הוא (ימוד לו"ה) יהוה אלהינו (ימוד זוי"ג יאהדונה"י)
 שהקטירו אבותינו (ת"ס כולל ג' קיים) לפניך
 את קטרת (לדני) הסמים בזמן שבית המקדש
 היה קים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך
 ככתוב בתורתך :

ויכין סמים נח"ק נכ"ר מתקו מן הוה מלך פ"כ תקן הוא רבוע מלוי קס"א : י"ך לך ה' ז"ף יו"ד ל"ף יו"ד י' : ויכין על נב"ף שסוף כח"ת ב"ש מנן וניקוד ק"ך ואות ראשונה של סמים : שסוף : ג"כ ניקוד אות ראשונה וזאת התרוכה של ואות ראש נס של זכה ויכין עוד ושחלת ב"ל כ"ס : ו"א שסוף ניקוד ח"ת של ושחלת וניקוד ק"ך וניקוד סמים	(פסוק זה יאמר ג"פ ביושר כזה)
ויאמר יהוה	ויאמר יהוה
אל משה	אל משה
קח לך סמים	קח לך סמים
נטף ושחלת	נטף ושחלת

וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה

(ואח"כ יאמר למפרע כזה ג"פ)

יהיה בבד בד זכה ולבנה סמים וחלבנה
 ושחלת נטף סמים לך קח משה יהיה
 ויאמר :

(ואח"כ יאמר למפרע ממך כזה ג"פ וניקוד בנקודות ד' סיבות לו')

מִן וְשִׁחֲלֹת וְחֻלְבָּנָה וְלֶבְנָה (ומוזרים חלילה עד גמירא כוס):

הָיָה דָבָר דָּבָר הַכֹּזֵן הַנִּבְלָן מִיָּמִם הַנִּבְרָחוֹ תִלְחָשׁוּ
פָּמֹנ מִיָּמִם בְּלֹ חֵק הַשֵּׁם לֹא הָיָה רְמָאָי

אח"כ יכוין בשם זה **מהיש** היולא מר"ח מעלי ש"מרי החומצת
מספרו רצוע ע"ב "וקס"א ואח"כ יכוין "אוחו" ובמילואו
מִם תֵּא שִׁין ומספרו עולה מוח ומחוק בניקודו שעולה ע"ב
וכשימשוך לו **א** מתיקון וקנות שצפני א"ח מהסכו
מפיה לו אמ"ת וזה טוב לסלק המוח מכל חולה. אחר כך יכוין
בשם הב' דלמא זכח והוא **קָרַע שֶׁמֶן זַח"ת ז"ש** מהוסך **בְּנִט**
דגז • ואח"כ בשם **מַמְרָוֹן**

ובז"ה ז"ש **יִנְגַפֵּם** אח"כ סס
סְגִזְיָאֵל ומספרו ס"ג וב"ן ע"ה ואח"כ **נֹר מַטְמ** והוח מט"ס
מהוסך אח"כ יכוין לשם ירי ובז"ה ז"ש **מַכְם** ושם
כוזו ושם **טַדְהַד**. ואח"כ **יְהוּה יִי הִי הוּה יְהוּה**
יֹד יֹד הֵא יֹד הֵא וְאֹה יֹד הֵא וְאֹה הֵא

גם יכוין חמיד בשם **נְגַף בִּי** מילוי ע"ב ס"ג מ"ה ז"ן עס ד' כולל ס
והגילל **נְגַף** והקודות הם ממואל הצותיות. והשם עם הנקודות
ג' סס **מַפְמַפִּיה** (ויכוין)

(כחר) (חכמה) (זינה) (חסד) (גבורה) (ח"ת) -- (נחח):
הַפְקֵד עֲלֵינוּ רְשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד על ימינו

יִימֵי לַע דַּמְעֵי גַּמְשֵׁן עֵשֶׂר וִילַע דַּקְפָּה

וְהוּ יְרִי סִיטָּ עֲלַיִם מִהַשׁ לְלָהּ (ואמ"כ יאמר)

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויבא מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויש משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים : ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהתם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחמו הפסח ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה אז הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על הפסח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף :

יבין צ"ח מכסוק זה לשם היותו פסח

ויל אמי אהע הש הוי עתו יהל אבל

ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם :
והיה כי תבאו אל הארץ אשר יחן יהוה לכם כאשר

גדר קטורת

דבר ושמרתם את העבודה הזאת והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם ואמרתם זבח פסח היא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד הגם וישתחוו

יכין ב"ח מפסוק זה לשם היוצא מ"ח

וזפ הלא פעב ביב באמ ובה והו ולח"כ יאמר והסיר יי ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך : ויכין בנידוף זה ודא הוי מיש ימי רצמ ירם היב יסך ההו מרנ מעת קינ כמם לאב חשב לרד ייש ורנ כעא רני-בלך [ולח"כ יאמר עוד פעם א' פסוק והסיר ויכין בנידוף ג.] והם ירי הוה ממך כלח ליו כלמ דוי מצר יסה דעי סא : רינד עתל איש ימם בקו נתנ כבכ לשנ איך לח"כ יאמר אתה סתר לי מצר תצרני רני פלמ תסובבני סלה : ופסיק במחו ביהוה עדיעד כי ביה יהוה צור עולמים : ופסיק יהוה עוז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום : (ו כין לל וסס יסר והסין יסר מה) אכי תיה המו סלה תוע רעו לרז יול מצע צהי רוו תהי צית רהן ניי יבה ריו נכה ידי פעב

ליר טוֹךְ תֵּעָא סְדַת וּוַע בְּהֵם בִּין נִבְב יוֹשׁ כַּחַל
 לְמוֹ הַבֵּם [פִּתְ"כ יֵאָזֵר סְסוּק אִסְה סִגְ לִי יִשָּׁר וְהַטּוֹךְ וּנְכַן]
 אַתָּה סִתֵּר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רְנִי פִלְט תִּטְוֹבְבֵנִי סְלָה
 סְלָה תִטְוֹבְבֵנִי שְׁלַט רְנִי תִצְרֵנִי מִצַּר לִי סִתֵּר אַתָּה :
 אַתָּה סִתֵּר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רְנִי פִלְט תִּטְוֹבְבֵנִי סְלָה :
 [יִטְוִין מְדוּסָס מֵה] אַחַס תִּלְל הַסָּה כִּיֵּת תָּנַס רַבֵּב לִבֵּב
 יִסַּג מִתִּי צִמְפ רִלֵּל תִּפְט צִיר רְנַנ נְרִי יִית רְנַצ נֵרֵר
 יִצַּג פִּתִי לִרְגַם מִצַּצ תִּמְד סִיל בְּלִי בְרַס נִתַת יִמֵּר
 סֵהָא לַתַּת הָאָה :

וַעֲשִׂית אַתָּה קִטְרֵת דְּכָח מַעֲשֶׂה רוּקָה מִמֶּלַח מְהוּר
 קֹדֶשׁ וּשְׁחַקַת סִמְנֵו הִדְק וּנְתַת מִמְנֵו לִפְנֵי
 הַיְיִדוּת בְּאַהֵל מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שְׁמָה קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים תְּהִיָּה לָכֶם וּנְאֻמֵּד וְהַקְטִיר עֲלֵיו אַהֲרֹן
 קִטְרֵת סְמִים בְּבִקֵּר בְּבִקֵּר בְּהַטִּיבֹו אַת הַנֶּרֶת
 יִקְמִירְנָה וּבְהַעֲלַת אַתְרֵן אַת הַנֶּרֶת בֵּין הָעֲרֻבִים
 יִקְמִירְנָת קִטְרֵת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְדִרְתִּיכֶם :

אֲחֵ"כ יִחַמֵּר פִּיטוּס הַקְטוֹרֶת וּיִטְוִין צִי"א סִמְמֵנִי הַקְטֹרֶת שְׁהֵס עֲשֵׂר
 גְּזוּזוֹת הַקְדוּשָׁה שְׁנִקְלִיפֵס וְשׁוּד נִיטוֹן א' מִקִּיף לֵהֵס וּבִינֵן לֵהַעֲלוֹת
 בְּהַדוּשָׁה וּיִשְׁאֲרוּ יֵס מִחִיס :

תִּנּוּ רַבֵּנָן פִּיטוּס הַקְטֹרֶת כִּיִּצַּד הוּא סוּד ד' מַטְחִין דְּגִדְלוּת

שהם ד' שמות הוי"ה וג' דקטנות שהם לבושים אליהם שהם אלהים
 נידוין כזה אלף למד הי יוד עם הנקטרים במחמה שהם נס"י
 דחמא שבה אהי"ה בצדוין באלפין וכהין גימ' מחמה שהקטרת שהם
 המוחין מוקסם בה **שלוש מאות** גימ' מלפז שהוא גימ' ש'
וששים הוא מילוי הסי"ן ו**שמונה** הם ד' מוחין דגדלות וג'
 דקטנות עם הכולל **מנים היו בה שלש מאות** מספרו
 אלהים נידוין דקטנות שאל גימ' שין ו**ששים** הוא מלוי כשין
וחמשה הם ד' מוחין דגדלות ע"ה כמנין ימות הזוהמה
 מנה לכל יום פרס בשחרית ופרת בין הערבים
 ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול נולא
 חפניו ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום
 הכפורים ושוחקן יפה יפה כדי שרתוא דקה מן
 הדקה:

ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן הצרי

הא כתר ומספרו אלהים צידון ו**הצפורן** הוא יסוד שכתיר
 צי צריך לקשר עם הכתר והוא בגימ' אהיה הוי"ה פדני פד"י
 ו**החלבנה** היא מלכות וכו' הוהית מלכנה הם ה"ב כל י ח
 כל-לם מסוד י"א יריעות שהוא מספר ו"ה שנתנה ת בית ודחלבנה
 ו**הלבונה** הוא סד אור מקיף מפני החלבנה שהיא מלכות ריחה
 ער חין מססיק אור הכתר נהאיר נה וצריך לקרר עש אור מקיף

לבונה גימ' הדון יחיד **משקל שבעים שבעים מנה**
מר הוא חסד ו**קציעה** הוא גבוהה ומספרו רע"ה ר' הוסי
 כז : אלהים וע"ה ג"פ ק"ה תיבות שבסממני הקטורת **שבולה**
נרד הוא ת"ח מהפסטיס ממנו כשבולה לימין ולשמאל ו**כרכב**
 הוא נלח ומספרו פ"ר סוד ה"ג מלפ"ך **משקל ששד**
עשר **ששה עשר** **מנה**
קשמ הוא חכמה **שנים עשר**
קלופה הוא בינה וגימ' ארך כלול' ג' רישין
שלשה קנמון הוא סוד תשעה .

בורית כרשינה תשעה
 קבין . יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם
 אין לו יין קפריסין מביא חמר חוורין עתיק מלד
 סדומית רובע חקבמעלה עשן כל שהוא ר' נתן אומר
 אף מכפת הירדן כל שהוא אם נתן בה דבש פסלה
 ואם חסר אחת מכל סכניה חייב מיתה : רבן שמעון
 בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוסף מעצי
 הקטף בורית כרשינה למה היא בא כדי לשפות
 בה את הצפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין למח
 הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה
 והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי
 רגלים במקדש מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב
 היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים
 פטמה לחצאין כשירה לשליש ולרביע לא שמענו
 אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשירה
 לחצאין ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה :
 תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה
 היתה באה של שירים לחצאין ועוד תני בר
 קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם
 יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש
 מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא
 תקטירו ממנו אישה ליהוה :

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : ג"ס
 יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך : ג"ס יהוה
 הושיעה המלך יעננו ביזם קראנו : ג"ס וערבה ליי
 מנחת יהודא וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :

"אנא בכח : גדולת ימינך : תתיר צרורה אב"ג ית"ץ
 "קבל רנת : עמך שגבנו : מהרינו נורא קר"ע שט"ץ
 "נא גבור : דורשי יחודך : כבכת שמרם נג"ד יכ"ש
 "ברכם שיהרם : רחמי צדקתך : תמיד גמלם בט"ר צת"ג
 "חסין קדוש : ברוב טובך : נהל ערתך חק"ב טנ"ע
 "חיד גאה : לעמך פנה : זוכרי קדושך יג"ל פז"ק
 "ש עתינו קבל : ושמע צעקתינו : יודע תעלומות שק"וצי"ת
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

תכיון בשם קדוש זה הנגף כי המגפה באה
מחמת הסתלקות ד' שמות הפשוטים מהמילוי. ויד' ו'
וד א"ו. ו"ד א' א"ו א'. ו"ד ה' ו"ה. והם גימ' נגף.
[המילוי גימ' מגפה רח"ל. ועם הד' כוללים והכולל גימ' נגף
שבו באה המגפה רח"ל] ותכונן שיהזור להאיר להם
הפשוטים יהוה יהוה יהוה ד"פ הויה ויהיה ע"ב ס"ג
ס"ה ב"ן :

יאמר ג"פ ויאמר משה אל אהרן קח את המחתה ותן
עליה א"ש מעל המזבח ושים קמורת והוהך
מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני
יהוה החל הנגף ויקח אהרן באשר דבר משה וירץ
אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקמורת
ויכפר על העם ויעמוד בין המתים ובין החיים ותעצר
המגפה ויטוין שם **מַפְטָפִיָה**, פניקוד זה והניקוד גימ' אלהים
וקודם התפלה יאמר פסוק ואני אשיר עזך ישך והפוך וישך ואני
אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי
ומנות ביום צר לי: לי צר ביום ומנום לי משגב היית
כי חסדך לבקר וארנן עזך אשיר ואני: ואני אשיר
עזך וארנן לבקר חסדך כי הייתי משגב לי ומנום
ביום צר לי :

[גם יאמר קודם כל שלש תפלות פרשה ויעש את המנוחה כלה עד כל כליה
ויכיון שר"ת וס"ת שלה הוא ו"ה ואחריה יאמר פסוק ה' להושיעני עד בית
ה' ויכיון שר"ת וס"ת הוא י"ה ועם ו"ה הוא ויהי וכה יאמר ז"פ. אח"כ
יקדים הפסוק לפרשה כמו כן ז"פ וילא הויה כסדרה] :

ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנרה
 ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו
 וישישה קנים יציאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה
 האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני. שלשה
 גביעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח ושלשה
 גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לשישה
 הקנים היציאים מן המנורה. ובמנורה ארבעה
 גביעים משקדים כפתריה ופרחיה. וכפתר תחת
 שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
 וכפתר תחת שני הקנים ממנה לשישה הקנים
 היציאים ממנה. כפתריהם וקנהם ממנה היו כלה
 מקשה אחת זהב טהור. ויעש את נרתיה שבעה
 ומלקחיה ומחיתיה זהב טהור כבר זהב טהור
 עשה אתה ואת כל כליה :

יהוה להושיעני ונניגותי ננגן כל ימי חיינו
 על בית יהוה :

(אח"כ יאמר קודם כל שלש תפלות מזמור אלהים יחננו שבו ז' פסוקים
 ומ"ט תיבוח) : ויכון ר"ת כנרסם לקמן :

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 א ב ג ד ה ו ז ח ט י
 א ב ג ד ה ו ז ח ט י

יוד הי ויו הי	יוד הי ווא הי	יוד הא ווא הא	יוד הה וו הה	יוד רה וו רה	יוד הא ווא הא	יוד הי ווא הי
יברכנו אלהים וירא אורו כל אפסי ארץ	ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים	יודוך עמב אלהים יודוך עמב כלב	ישכחו וירגו לאומים כי השפוט עמב מישור ולאים בארץ תנחם פלה	יודוך עמב אלהים יודוך עמב כלב	לדת בארץ דרכב בכל נים ישועה	אלהים יתנו ויברכנו יאר פניו אתנו פלה
אל יבוא יום כזה עלינו	אל יבוא יום כזה עלינו	אל יבוא יום כזה עלינו	אל יבוא יום כזה עלינו	אל יבוא יום כזה עלינו	אל יבוא יום כזה עלינו	אל יבוא יום כזה עלינו

יה אהיה אדני ואת כל הוים סס אלי יאמי
 ניםסירא עיני
 ריה גים אל הוה אלי וסית
 סכים גימעריא אלתי
 ררי כל סמחון מן המזמור
 סס סס כמסד קול

ואריך לבין בכל יום לפסוק אי ימזה המזמור שגובר בזה היום ר"ת ג"פ
אלו היא יאלי גי' אהי"ה וס"ת מו"ן גי' קול . כל האותיות של זה
המזמור הם רי"ו נגד רי"ו דשס ע"ב . וע"ב רי"ו גימ' רפ"ח . לפיכך
יכוין בד' ע"ב הידועים לתקום :

גם יכוין קול יה אהיה אדני מספרם ע"ה גימ' רחל
אח"כ יאמר פסוק ויאמר אליהם כו' ג"פ

ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת
עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם ותורידן
ראיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נבאת ולט
בטנים ושקדים (ונג"א כתוב בן זה השם הוא אותיות
) ויכוין בשם נעורירון הקודמות וזה מן המאחרות היוצא
היוצא ממנו
(מפסוק זה)

עוד יכוון (צדנלבש פגמבאר קהסמנת)
שם צדנליבש היוצא ג"כ מפסוק זה והניקוד הוא כמו
שנקוד במקרא ומספרו הוא שדי וקס"א עם
עשר אותיותיו והכולל . עוד יכוין לשם רומא היוצא ג"כ

מפסוק זה :

(ואח"כ יאמר ז"פ ויהי כועס נגד ז"פ אהי"ה יהו - ויוצאין מהם ז'
שמות מרגלאן שהם יהוה יהוה מצפין יה אדני
אל אלהים מצפין ויש בו ק"ל תיבות עם כפולות פסוק
אחרון כמספר סמח"ל להכניע כמו ונבחרתו :

סדר קטורת

קטיע

ו	י	פ	ו	ו	ה
י	ה	י	י	ה	ת
ע	ו	נ	כ	ה	ג
מ	ה	ח	ל	ה	צ
ד	י	ס	ל	ו	ה

וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
פָּתַח הַבַּיִת הַכּוֹ
בְּסִנּוּרִים מְקַמֵּן וְעַד
גָּדוֹל וְיִלְאָא לְמִצָּא
הַפֶּתַח

אֵלֶיךָ יְיָ

יִהְיֶה נֶעֱמַם וַיְהִי גִימ' אֵל שֶׁהוּא יִיבֵא דֹאֲהִיָּה דִיּוּדִי
וְעוֹד וַיִּהְיֶה אוֹתִיּוֹת יְהוּ וַי' שֶׁל וַיְהִי עִם נֶעֱמַם
הֵיא יִנְעַם גִּימ' אֵלֶף הִי יוֹד הִי עִי"א הִרִי אֲהִיָּה יְהוּ יְהוּה
אֵלֶהִינּוּ יְהוּה גִימְטְרִיא מִלּוּי בִּין וֹד הוּה . אֵלֶהִינּוּ גִימ'
ג' מִלּוּאִים דְּעִב' ס"ג מִה וֹד י יוֹד י אֹ יוֹד א אֹ
עֵרִינּוּ גִימ' רְבּוּע' ס"ג יוֹד הִי יוֹד הִי וְאוֹ יוֹד הִי וְאוֹ

ויהי נועם בצוות המנורד

ותת כוכ בחו אכי טיי פאכ פאכ אלא אלו
חול לכד עכי פתב רטב
עטת לתח רול יכב
מבי מיצ ימא נסא ליד בתי תבאימ
כתח ואל תחל מוי
ולח ככה ימי מהב ילו
לוי חשו ופע זיכ יכע כטי אלת

יש לכוון אותו בליוור מנורה
וזכו לזכותה כל זה והוא ר"ת של
ויהי נועם והם שמות הקדושים :

והאפ ההב מוג ולה

הי ומעשה צמטריא ת"ך א"ל בא"ת ב"ש והוא מספו
 י פ מ"ב דמ"ה שבי"ס דיצירה יהוה יור הא ואו הא יוד
 ואו דלת הא אלף ואו אלף ואו הא אלף ידינו גימ' יה
 אדני כוננה גימ' רבוע אדני א אד אדני אדני ור"ת ידני
 כוננה גימ' למד הם ל"פ יד שבי' מ"ב הנ"ל עלינו
 גימטריא רבוע ס"ג ומעשה ועש של ומעשה הם אותיות
 עשן ונשאר מה ועי"ז נמתק במספרו שהוא גימ' רבוע
 ע"ב גימ' קפ"ד ועי"א הוא קצ"ר וב"פ אלהים עי"א גימ'
 קפ"ב גימ' יעקב ידינו גימ' יה אדני כוננהו כונן גימ'
 קכ"ו אותיות שבג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה וזהו כוננהו. גם
 יש בפסוק זה ה'פ נו גימ' מנצפ"ך פר גבורות ונמתקים
 עי' ב"פ אל הנ"ל של ויהי ושל ומעשה כנ"ל: אחיב יושב
 בסתר ויכוין בס"ת אליך לא יגש שהוא שכ"א ועם ג"ץ
 והכולל גימ' שכ"ה כדי להעלות הש"ך נצוצות ע"י שב
 יג"ל שהם אותיות הסמוכות לס"ת אליך לא יגש והוא
 חצי שם של יג"ל פז"ק וכווין בשם יוה"ך שהוא ס"ת כי
 כלאביו יצוה לך ושם כל"ך שהוא ס"ת לשמך בכל דרכך:

בזמן שמדת הדין מתוהה בעיר ח"ו
 אומרים כאן תפלה זו והוא משלה ז"ל:

רְבוּן הָעוֹלָמִים גָּלוּי וְיודע לְפָנַי כְּסֵא כְבוֹדָךְ
 אֲשֶׁר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים בָּאֵנוּ לְחַלּוֹת
 פָּנֶיךָ שֶׁתַּעֲצוֹר הַמִּגְפָּה וְהַמִּשְׁחִית מֵעֲלֵינוּ.
 וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֵאֵ אֶל בְּתֵינוּ. וְרַחֵם
 עֲלֵינוּ וְעַל מִפְּיָנוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל כָּל

יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וְקִבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת
 תְּפִלַּתֵינוּ. בְּעֵינַיִן שְׁנֵאמַר. תַּפּוֹן תְּפִלַּתִי
 קִטְרֹת רִפְנֶיךָ מִשָּׂאת פִּי מִנְחַת עֶרֶב:
 וּכְמוֹ שֶׁקִּבַּלְתָּ קִטְוֹרֹת הַסַּמִּים שֶׁהִקְטִיר
 לְפָנֶיךָ אַחֲרֵי הַכֹּהֵן כַּאֲשֶׁר הִחֵל הַנֶּגֶף בְּעַם.
 שְׁנֵאמַר. וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים
 וַתַּעֲצֵר הַמִּגֵּפָה: וְכֵן פִּנְחָם שְׁנֵאמַר.
 וַיַּעֲמֵד פִּנְחָם וַיִּפְּלַל וַתַּעֲצֵר הַמִּגֵּפָה. וְכֵן
 דָּוִד שְׁנֵאמַר. וַיִּבֶן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לַיהוָה
 וַיַּעַל זֵלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָן
 וַתַּעֲצֵר הַמִּגֵּפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אָתָּה
 אָבִינוּ וְלֹךְ תְּלוֹוִיֹת עֵינֵינוּ: רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא
 הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשָׁעָה כִּי תִהְלֹתֵינוּ אָתָּה: שְׁכֵן
 כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּךָ כָּל חֲלוֹי
 וְכָל מַדּוּי מִצְרִים הָרְעִים אֲשֶׁר יִרְעֹת לֹא
 יִשְׁיֻמָּם בָּךְ וַיִּנָּתֶנּוּ בְּכָל שְׁנֵאֵיךָ: לַיהוָה

הִישׁוּעָה עַל עֲמֵךְ בִּרְכֹתֶךָ סֵלָה : וְנֹאמַר
 וְנִשְׁחַט אֹתוֹ עַל יְיָךְ הַמְזִיבֵת צְפוּנָה לְפָנַי
 יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמֹו עַל
 הַמְזִיבֵת סָבִיב :

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיעלה
 אמירת הקטורת הזאת לריח נחוח לפני כסא
 כבודך ויחשב כאלו כווננו כל הכוונות הרמוזים בסממני
 הקטורת על דעת האר"י הקדוש זכור לטוב ועל דעת כל
 הצדיקים וחסידים שבכל דור ודור אמן סלה ועד :

ברכה ערוכה על כל קהלות הקודש
 לקוחה מהכל בו

מצלין אנחנו ותבעין רחמי קדם אלהא שמיא מרי
 דרחמי בספר אוריתא דכתיבין ביה תלת עשר
 סכילן דרחמי ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
 ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה, נקה
 ונקה לשלים וארך אפים לשובבים השוכן בין חיות
 וכרובים העושה שלוח בין שביבים ורביבים העונה בעת
 צרות ובצרות, האל דפועל גבורת העונה להולכי מדברות
 העונה לחבוש בבית האסורין העונה להולה הפיוקר ביסורין
 העונה להולכי ימים בין גלים זמשרים הקרוב לכל קוראיו
 המשלם שכר טוב ליראיו המרפא מכאובים המהבש
 לעצבים הוא ימלא רחמים טובים וקרובים להישיע
 להרגיע להבטיח להניח לפנות ולפדות לכונן ולחונן למלט
 לפלט כל קהלות הקדש כ'. מלך ברתמיו ירחסם מלך

בחסדיו מעפר הצרור יקימם ומאשפות הדלות ירומם מלך
 ברחמיו יריצם מבורם ויתירם ממאסדם ויפתחם ממסגרים
 ויתנם לרחמיו לפני כל שוביהם ויוציא למרחב רגליהם
 וישבו בשלום לבתיהם ועוד ישליון באהליהם הם ונשיהם
 ובניהם וכל אשר להם כו האל המבורך יברך ברכותיהם
 וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם יושב קדם ישיבם
 לקדמותם ורבו כמו רבו במשכנותם ומראשיהם יטיב
 אחריתם וכו' ועוד כתוב והיה כאשר הייתם קללה בגוים
 בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה
 אל תיראו תחזקנה ידיכם וכל אחינו בית ישראל יהיו
 בכלל הברכה החיים והשלום וכן יהי רצון ונאמר אמן :

לחש בדוק ומנוסה

היות שמענו שנפרץ המגפה ר"ל חה הלחש מהמקובל
 הרכ החסיד הבש"ט מו"ה שלים ו"ל מירושלים אף בשבת
 קודש כותבים אותו אצלנו זה הלחש כשיצטרך ה"ו מתמת
 שבדוק ומנוסה הוא הלחש הזה ומרב טובהק הוא זה .
 תיכף כשיתחיל לשלשל או להקיא ח"ו יקח זה הלחש
 ויתן לגרון החולה ויבלע אותה וישתה תיכף מים חמין
 על זה ער שיבוא זה הלחש לבטן החולה . ובוודאי יעמיד
 חי וחזק כמאז ומקדם . וצריך לכתוב זה הלחש דייקא
 כשתי שורות ובכתב אשוליות ובאותיות מדובעות ועל
 נייר דק :

וזאת הוא הלחש

פרעון קרון האן פינר קרון האן פרעון
 פינר האן פרעון קרון פינר חנש צורה

סגרה מהגאון הקדוש מו"ה שמשון אוסמראפלעד לומר בבוקר ובערב בעת התגברות החולאת ר"ל

כד נטלו ישראל מרעמסם לא ידעין אי ינטלו לספת או לקהלתה או למיסרות ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון לסופת. מסופת לא ידעין אי ינטלו לאיתם או לתצרות או למרה או לעציון גבר ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון לאיתם. מאיתם לא ידעין אי ינטלו לפי החירות או לריסון פרץ או לעפרונה או להרי העברים ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון לפי החירות. ספי החירות לא ידעין אי ינטלו למרה או לתסת או לערבות סואב ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון למרה, מרה לא ידעין אי ינטלו לאילם או למקהלות או לעלמון דבלתימה ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון לאילם. מאילם לא ידעין אי ינטלו לים סוף או לחשמונה או לפונן או לעיי העברים ופקיד מדברגא דעמיה דינטלו לים סוף. מים סוף לא ידעין אי ינטלו למדבר סין או לתרדה ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון למדבר סין. ממדבר סין לא ידעין אי ינטלון לדפקה או קיטבתה ופקיד מדברגא דעמיה דינטלון לדפקה. מדפקה לא ידעין אי ינטלו לאלוש או לרסא או

לאובות ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לזלוש
מאדוש לא ידעין אי ינטלו לרפידים או להר שפר
או לבני יעקן ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון
לרפידים. מרפידים לא ידעין אי ינטלו למדבר סיני
או לקברות התאונה או לחור הגדגד ופקיד מדברנא
דעמיה דינטלון למדבר סיני. ממדבר סיני לא
ידעין אי ינטלו לקברות התאונה או לחור הגדגד
ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון לקברות התאונה.
מקברות התאונה לא ידעין אי ינטלו להצרות או
לתרה או לעציון נקר ופקיד מדברנא דעמיה
דינטלון להצרות. מהצרות נטלו לרהמה מרתיה
לא ידעין אי ינטלון לרמון פרץ אי לעברונה או
להרי העברים ופקיד מדברנא דעמיה דינטלון
לרמון פרץ. מרמון פרץ נטלו ללבנה. מלבנה
לא ידעין אי ינטלו לרסה או לאובות ופקיד
מדברנא דעמיה דינטלון לרסה מרסה לא ידעין
אי ינטלו לקהלתה או למוסרות ופקיד מדברנא
דעמיה דינטלון לקהלתה. מקהלתה לא ידעין אי
ינטלו להר שפר או לבני יעקן ופקיד מדברנא
דעמיה דינטלון להר שפר. מהר שפר נטלו
לחרדה מחרדה לא ידעין אי ינטלו למקהלות או

לְעֵלְמוֹן דְּבִלְתִּימָה וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיה דִּינְטָלוֹן
 לְמַקְהֵלוֹת. מִמְקַהֲלוֹת לָא יָדְעִין אִי יִנְטָלוֹ לְתַחַת
 אוּ לְעֵי בּוֹת מוֹאֵב וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיה דִּינְטָלוֹן
 לְתַחַת. מִתַּחַת לָא יָדְעִין אִי יִנְטָלוֹ קְתָרַח אוּ לְעַצְיוֹן
 גְּבַר וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיה דִּינְטָלוֹן לְתַרְח. מִתַּרְח
 נְטָלוֹ לְמַתְקָה. מִמְתְּקָה לָא יָדְעִין אִי יִנְטָלוֹ
 לְחַשְׁמוֹנָה אוּ לְפוֹנוֹן אוּ לְעֵי הָעֵבְרִים וּפְקִיד
 מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיה דִּינְטָלוֹן לְחַשְׁמוֹנָה. מִחַשְׁמוֹנָה
 נְטָלוֹ לְמוֹסְרוֹת מִמוֹסְרוֹת נְטָלוֹ לְבְנֵי יַעֲקֹן מִבְּנֵי
 יַעֲקֹן נְטָלוֹ לְחוֹר הַנְּדָגָד מְחוֹר הַנְּדָגָד נְטָלוֹ
 לְיִטְבְּתָה. מִיִּטְבְּתָה לָא יָדְעִין אִי יִנְטָלוֹ לְעֵבְרוֹנָה
 אוּ לְהַרֵּי הָעֵבְרִים וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיה דִּינְטָלוֹן
 לְעֵבְרוֹנָה. מִעֵבְרוֹנָה נְטָלוֹ לְעַצְיוֹן גְּבַר מִעַצְיוֹן
 גְּבַר נְטָלוֹ לְקֹדֶשׁ מְצַן־שׁ לְחוֹר הָהָר מְחוֹר הָהָר
 לְצִלְמוֹנָה. מִצִּלְמוֹנָה לָא יָדְעִין אִי יִנְטָלוֹן לְפוֹנוֹן אוּ
 לְעֵי הָעֵבְרִים וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְעַמִּיה דִּינְטָלוֹן
 לְפוֹנוֹן. מִפוֹנוֹן נְטָלוֹ לְאוֹבוֹת מְאוֹבוֹת לְעֵי הָעֵבְרִים
 מִעֵי הָעֵבְרִים לְדִיבּוֹן גְּד מְדִיבּוֹן גְּד לְעֵלְמוֹן
 דְּבִלְתִּימָה מִעֵלְמוֹן דְּבִלְתִּימָה דְּהַרֵּי הָעֵבְרִים וּמְהַרְגֵּן
 לְעֵרְבוֹת מוֹאֵב :

כמו במסכתו כיון כי הוא יציל כמה יקוש מדבר רעות

כי אתה יי מהאי עליון שמת מעוניך כי
מלאכיו יצוה לך לשמך בכל דהכך וליכו
ייעגב ושמאע כודלב רעכתש אחיבי לכנוז
הקהול יומם מיתעו אתיעא תימא ניוכב
חהבך ווינה אהגיי תוהים ביחעי לציקם
העיבה הקטוב ומוי השתול והעמו אאצפך
תלרסת כיהלץ להמתו הוגיא בהפול הלהרת
מאוהם המייל ארעום שאמיי רלדוי אנפהם
האייב ורנהי בפחים תאמשי בנויץ האייעי גלפהם
יהלהא עולמו ביולם רקתא אחעיל לאצעי
ההרנר ורהנב מנמות רכנבו ואפיר חשהות
עראמך לרתקא הבהרי ארסאם רמתנע צשרוש
וחללם וייאל שימתת כרצאא וצרנר האתהו
פלצאל יתילי מוניב וכיך יהררם כקנעי כהיהל
רלפול וולגב מהטגר ענתעע יהסלך נהואי
תחביף הלכקת ההגרב וניבר מנסכע ופלאש
אבההו רעאלת בטתכת תוהאך היהבו שתאנך
מגלרב יאעהח מתשוו וההוא יקפחך בטלפי
לראיש אתהכי הוולו גיהמע שכענא מפהסב
מרבעא נעעפו הלמצא שהיקי מעמרא ימעשו
: מוזהב :

כי
כי
חשב
אזמא
והאמא
אזמא
והאמא
כי
אזמא
אזמא
אזמא

למה פרצת גדריה וארוה כל עברי דרך

איאכברגסימתנצלחקוריערימשימענר

הונגידו ושירביש הביסררעצנתהג

אלוים צמנת שוב פה הבס משפים וראח ופך מן זנת

מתנאון מ"ח משה ז"ל שהיה אב"ד ור"ט דק"ק פראג
 מוֹשֵׁל בְּעֵלְיוֹנִים : אַתָּה יַדְעָתָ אֶת כָּל
 הַתְּלָאָה . שְׁלִיט בְּתַחְתּוֹנִים . הַשּׁוֹלֵחַ
 צָרִי וּמְזוֹר וּרְפוּאָד . הַסּוֹלֵחַ לְעוֹנִים נוֹשֵׂא
 עֲוֹן וּפְשָׁע וַחֲטָאָה :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חַטָּאנוּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ :
 אִם אֲשַׁמְנוּ בְּעוֹן נְדָרִים . לַחֲטָא אֶת
 בְּשָׂרֵינוּ . בְּכַה תְּבַכֶּה נַפְשֵׁינוּ בְּמִסְתָּרִים
 פְּנֵי צוּרֵנוּ . יוֹצֵרֵנוּ . גִּגְה נְרַתִּיק מַרְפֵּא
 בְּשָׂרֵינוּ . שׁוֹעֵנוּ אֱלִיךָ וַחֲרַפְּאֵנוּ :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חַטָּאנוּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ

אִם דַּרְתִּי הַתּוֹרָת סְגַרְנוּ . לְחַבֵּל מַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ . הִנֵּה בְּקַרְבָּנוּ רוּחַ שְׁבָרֵנוּ . פְּנֵי
 אֲדָנִי אֲדוֹנֵינוּ יִשְׁלַח מַרְפֵּא לְכָל בְּשָׂרֵינוּ .
 שְׁבָרֵנוּ רַפָּא אֱלֹהֵינוּ :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חַטָּאנוּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ

אִם זְלוּלָנוּ מִצוֹת מְזוּזָה . לְהַרְבּוֹת יְמֵי זְרַעֵנוּ

חָרַדָּה בְּעַתְּנוּ וּדְרַעַח אַחֲזָה . פְּנֵי אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנוּ . טַפִּינוּ יִצִּיל בְּאַהֲבָה עֲוֹה . שְׁמַע
 קוֹלֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

לוי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו
 אם יכולת עון ציצית . למעט ימי בנינו .
 כף ספקנו עון גרצית . פני אלהינו
 תחנונינו . לשון מרפא עמוד בפרצות .
 שמע קול רינונינו :

לוי אלהינו רטאנו אל נא רפא נא לנו
 אם מעלנו בשנאת חנם . להמית בניב
 ובנות . נהי ובכי עזרם ומגינם . פני
 מאזין תחינות . סלה לתפאת עמך ועונות .
 שלח רפואה ממעונות :

לוי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו
 אם עוינו בשבועות שקר . למעט בני אדם .
 פנים פבשנו לאין חקר . פני יוצר האדר .
 צרי ומזור לצאנך תבקר . שאריתם מישאור
 תפרדם : לוי אלהינו חטאנו אל נא רפא נא לנו

אם קרקול שְׁבוּעַת שׁוּא . לְבַנֵּי אָדָם מְעַטָּה .
 גְּעָדָה אַחֲזַתְנוּ לְהִרְכֵּנוּ מִתְּעֵב . פְּנֵי אֹר
 עֹמֶה שָׁמֵשׁ לֹא יִכְנוּ וְשָׂרֵב . שְׁמַע יי
 וְהִבִּיטָה : לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ

אם תַּעֲבֵנוּ בְּחִילוֹל שִׁבְתָּ . לְמַעַט יָמֵי
 שְׁנוֹתֵינוּ נִמְכְּנוּ בְּקִדּוֹחַ אֵשׁ וְלִבַּת . פְּנֵי
 שִׁבְעַת תַּחֲנַתֵּינוּ . שְׁמְרָנוּ פְּאִישׁוֹן עֵין וּבִבַת
 שְׁלַח רַפּוּאָה לְמִכּוֹתֵינוּ :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ

אם הֶעֱוִינוּ בְּחִילוֹל הַיָּסִים . לְמַעַט פְּרֵי
 בְּטַנְנוּ . נוֹשְׁנוּ וְשִׁמְנוּ נַפְשֵׁינוּ אֲשִׁים .
 פְּנֵי מְאֹזִין חִינְגֵינוּ נָא תִיו חַיִּים בְּרָשָׁם .
 שְׁמֹן שְׁשׁוֹן מִחֲבֵרֵינוּ :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רַפָּא נָא לָנוּ

אם מְעַלְנוּ בְּפֶה מְנוּבָל . לְמַעַט אֶת
 צְאָצְאֵינוּ . הִנֵּה נַפְשֵׁנוּ מִתְּהַפֵּךְ בְּתַחֲבוּל .
 פְּנֵי אֲבֵינוּ רוּעֵינוּ . רַחֵם פְּרֵי בְּטֶן מִלְחָבָל .

שְׁמַשׁ צְדָקָה רְפָאֵנוּ :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רְפֵא נָא לָנוּ

אִם רָשָׁעֵנוּ בְּמִינֵי פְרֻכּוֹת . לָמוֹת מְמוֹתַי
תְּהַלּוּאִים יָגוֹן בְּלִפְנֵי וְהַרְבּוֹת בְּכִיּוֹת
פָּנֵי רֹפֵא הַלְּאִים שְׁלַח רְצוּצִים חֲפָשִׁי
בְּשִׁמְחֹת . שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּשְׁמִיעֵם :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רְפֵא נָא לָנוּ

אִם עֵינֵינוּ בְּתַפְלוֹת צִיבּוֹר לֹא מְצָאנוּ חַיִּים
יִגְעֵנוּ בְּקִרְאֵנוּ בְּפֶה וּבְרִיבּוֹר . פָּנֵי
אֱלֹהִים חַיִּים הוּא יַחְבּוֹשׁ פָּצַע וְתַחֲרַבּוֹר
שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּיִם :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רְפֵא נָא לָנוּ

אִם מִעֲצָלוֹת אֲבִלוֹת אָדָם הָגוֹן . לְהַמִּית
בְּעֶרּוֹד מִמִּית . גַּפְשֵׁינוּ עַד אָנָּה בִּיגּוֹן
פָּנֵי מַחִיָּה וּמִמִּית . חוֹסִים בּוֹ הוּא מְגוֹ
שְׁלַח אֲוֶרֶךְ וְאַמֶּת :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חֲטָאנוּ אֵל נָא רְפֵא נָא לָנוּ

אִם מַחַמַּת כְּבוֹד תִּלְמִידִים לְפָדְנוּ. בְּמִצְוֵה
 רָעָה. וְלָנוּ עֵינֵינוּ וּבְשָׂרֵינוּ. תְּדוּדִים
 פָּנֵי מִתְרַצֶּה בְּדַמְעָה. לְתֵת רַפְאוֹת קָנוּ.
 שׁוּבֵינוּ לְחַיֵּי שָׁעָה :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חַטָּאנוּ אֵל נָא. רַפָּא נָא לָנוּ

חַטָּאת עֶזְרֵנוּ הַעֲגֵל בְּפִקּוּד בִּינֵינוּ בַּיּוֹם
 פְּקוּדָה. זֹאת נִחַמְתִּי רַחֲמֵינוּ לְגִלְגֵּל.
 פָּנֵינוּ נִקְרָמָה בְּתוֹדָה. קִצְף שִׁבְךָ מֵעַם סָגֵל.
 שְׁשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל וַיִּהְיֶה :

לֵי אֱלֹהֵינוּ חַטָּאנוּ אֵל נָא. רַפָּא נָא לָנוּ

אֵל מֶלֶךְ וַיַּעֲבֹד

וְאֵל לֶךְ הַנְּהַגוֹת הַשְּׁמִירוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם וְחַי
 בָּהֶם לְקוֹחָהּ מִזְבַּח פֶּסַח

בַּטָּרֵם כָּל צְרִיכֵינוּ לְהוֹרָה. שִׁיחָה הַבַּיִת וְכָל הַהֲדָרִים
 וּבִפְרֵט בְּתֵי כִסְאוֹת נְקִיִּים מְכַל לִיבְלוֹךְ וְשִׁינֹף
 וְרוּחַ רַע וּמְכַל אִשְׁפָּה וְשִׁיט וְרֶפֶשׁ. וְהַעִיד הַרוּפָא מִזְבַּח
 שְׁבַעִיר רִימָא הִיָּה דְבַר בְּשַׁנַּת תִּי"ז וְאוֹתָן הַגְּבִירִים
 שִׁכְבְּדוּ בֵיתָם וַעֲיָרוּם בְּכָל מִינֵי יוֹפֵי וּלְבָשׁוּ עֲצָמֵם בְּגָדֵי

תפארת כלון נצולו. וטוב לקטר הבית והחדרים ובתי כסאות בעשבים וסממנים הנותנים ריח טוב כגון שלוויע"ג מיענטסק"ה וכ וצא בהן. וגם יאלווי"ץ. לבונה זכה, קרן צבי קרן תיש קרן של איל קליפות של תפוחים חמוצים. והרב הרופא מומחה במהר"י צהלון כתב לקטר באלו העצים הטובים (צינוברה לאפרו ראזמירי) (תמצא באפטויקין וגם טוב לקטר עם קראמ"י לשבירן. וגם טוב לקטר עם עשב הנקרא **רומא** ואם אין כולם מצוים אצלו יקה מי הבא בידו ומצוי בעירו אמנם טוב מאד להדר אחד כולם: **סגולה** לתלות בצל לבנה ושומין בכל חלונות הבית ובכל הפתחים ובר' כותליט שבכל החדרים ואל יכול להשיג ג"כ פליגין **שוואמין** יתלה ג"כ עם הבצל והשומים הנ"ל המקומות:

גם ימלא בכל בוקר מים חיים צלולים בקדרה חדשה ויעמיד קדרה א' בכל חדר וחדר. ויבתוב על הקדרה ת אות בנתר וככתב אשורית וצריך ליטול בכל כוסר מים אחרים ולעשות כנ"ל:

בבוקר בקומו ממטתו יזרוק חומץ חזק על גחלי אש ויריח בקיטור העולה. ומוטב לקנות רוזי" וואסע"ר באפטויק ולערב עם חומץ ולתחומ ידיו. ולהניח ידיו על הוטמו להריח בהם ויותר טוב חומץ של יין.

סליק